

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiariam reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Principium 5. Eum, qui certus est, certiorari ulterius non oportet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](#)

deinde denuo vinum aqua mixtum affundere, & sub conditio-
ne consecrare, uti ex Rubricis Missalis patet.

PRINCIPIVM V.

Eum, qui certus est, certiorari ulterius
non oportet.

Sensus.

Hoc est, qui omnia ad Actum aliquem (vel Sacra-
mentum) requisita sic adhibita esse adverbit, ut
volenter de valore dubitare non possit, non debet majorem
certitudinem sollicitè requirere, & indagare.

Authoritas.

Desumptum est ex I. 6. decret. cap. fin. reg. 31. eamque
probant Canisius, Decius, & Juristæ communiter, licet eam
ad alias materias paulò aliter explicent.

Ratio.

Quia, cum in humanis actionibus moraliter procedere
concreat, hoc ipso, si moralis certitudo de valore Sacramenti
alterius actus habetur, alia major inquire non debet.

Praxis.

Hiac deducitur 1. ad hoc, ut Baptismus iterari non de-
bet, non requiri physicam certitudinem de Baptismo rite
sufficere, quod nulla occurrat ratio, ob quam pru-
deret de ejus valore dubitari possit, uti Laym. Suar. & alii
addit. cum Busenb. l. 6. tr. 2. c. 1. docent.

Deducitur 2. Etiam cum, qui cum cognita attritione ac-
cedat ad Sacramentum Pœnitentiaz, non obligati ad aliam
contritionem ab alio Sacerdote (etiam in articulo mortis)
exigendam, aut contritionem elicendam; quia ob clarum
councilii Tridentini textum certum est, eum, qui cum attri-
tione cognita accedit ad Pœnitentiam, validè absolvit, si ex
alii confessio ab solventis non sit defectus, ut unanimiter docent
theologi.

Deducitur 3. Nec de Ordinum Sacrorum valore Clericos
obligatos esse debere; cum ex una parte dubitare non possint,
quæ ad Collationem Ordinum horum
pertinet.

pertinent; ex altera verò multò minùs dubitare possint, ipsa
ea, quæ necessaria esse novit, adhibere non voluisse.

PRINCIPIVM VI.

**In morbis desperatis satius est, dubiam adhibe-
re medicinam, quam nullam.**

Sensus.

Hoc est, quando aliquis in gravi necessitate salutis for-
amittendæ versatur, & per medium aliquid, quod probabili-
ter conducere posse judicatur, ei adhuc succurri potest, pro-
stat hoc medium cum spe dubia salutis obtainenda adhibe-
quam nullum adhibendo in certum interitum præcipue.

Authoritas.

Desumptum est ex P. Sanchez l. 1. mor. c. 19. n. 39. ad
Gregorium de Valentia apud P. Gobat tr. 9. exeg. n. 710.

Ratio.

Quia, cùm Sacraenta instituta sint in hominum utili-
tem, potius habenda est ratio necessitatis Fratris, quam mo-
rentiæ Sacraenti, uti cum Vasquez d. 155. c. 3. n. 40. p.
res discurrunt, teste P. Gobat tr. 2. n. 381. ergo quamdiu per
biuum valorem Sacraenti appetet Ipse juvandi Frater
necessitate constitutum, satius est, hoc medium adhibe-
quam reverentiæ Sacraenti scrupulosè nimis confu-
velle, nam, ut S. Leo epist. 37. c. 1. rectè advertit, impun-
cavendum est ne, dum speciem quandam cautionis tenua-
damnum regenerandarum incidamus animatum.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Si certa materia pro baptizando in
cessitate Infante haberi non potest, saitem lixivium, aqua
rosaceam, junculum, aur cerevisiam tenuem adhiberi pos-
sunt Busenbaum l. c. du. 1. cum Layman. Escobar. & aliis pro-
docet.

Deducitur 2. Etsi speculativè loquendo communio
verior sit intentio docens, absolvit in periculo mortis
posse eum, qui nullum amplius signum dedit, cum actus
dicialis non exerceatur, nisi accusatio præcesserit; in
tamen posse dubium hoc medium sub conditione applican-